

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 11P/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120204787
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinárčšiková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7120204787.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Denisou Novotnou Mlinárčšikovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. Q. H., nar. X.X.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov matky L. H., nar. XX.X.XXXX, bytom B. H. U. XX, P. a otca C. H., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, P., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Juristi s.r.o., so sídlom Popradská 66, Košice, v konaní o zníženie výživného takto

r o z h o d o l :

- I. Návrh otca na zníženie výživného **z a m i e t a**.
II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec návrhom doručeným súdu dňa 14.4.2020 sa domáhal zníženia výživného zo sumy 90 Eur mesačne na 30 Eur mesačne od podania návrhu do budúcnosti z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane.
2. Matka sa návrhom na zníženie výživného nesúhlasila.
3. Kolízny opatrovník po prešetrení pomerov v rodine maloletého dieťaťa písomným podaním zo dňa 19.5.2020 navrhol rozhodnúť na základe dostupných dôkazných materiálov s poukazom na vek maloletej, ktorý je blízky dospelému, jej narastajúce odôvodnené potreby, príjmy a majetkové pomery oboch rodičov.
4. Vyživovacia povinnosť bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/10/2017 zo dňa 8.1.2019, ktorým zvýšil výživné zo strany otca na maloleté dieťa zo sumy 30 Eur mesačne na 90 Eur mesačne od 23.1.2017 do budúcnosti. Súčasne rozhodol o dlžnom výživnom.
5. Proti rozsudku podal odvolanie otec.
6. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 8Cop/111/2019 zo dňa 30.9.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/10/2017 zo dňa 8.1.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/111/2019 zo dňa 30.9.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2019.
7. Otec v čase poslednej úpravy uviedol, že býva v Prahe, má priateľku, s ktorou žije v byte, ale musí prispievať na domácnosť - inkaso, strava, cestovné náklady. Žije v byte v prenájme, príjmy priateľky nevedel uviesť. Priateľka má dve deti, o ktoré sa staral. Mesačne platil za nájom 5.500 Kč mesačne, výdaje na stravu 2.500 Kč, cestovné náklady do práce 700 Kč, oblečenie 800 Kč, mobilný telefón 700 Kč, náklady spojené s osobnou hygienou 500 Kč. Od 1.7.2018 bol zamestnaný v spoločnosti KIKA s

hrubým príjmom 18.000 Kč. Otec uviedol, že má dlhy, ktoré spláca. Výdaje na lieky 1.000 Kč v súvislosti s epilepsiou, užíval 8 liekov denne. Ohľadne pracovného pomeru uviedol, že k 1.7.2016 pracoval v spoločnosti Kaufland, kde došlo k ukončeniu pracovného pomeru z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu. Predložil súdu pracovnú zmluvu so spoločnosťou KIKA Nábytok s.r.o., z ktorého vyplývalo, že pracovný pomer vznikol dňa 4.7.2018. Základná mzda stanovená vo výške 18.000 Kč. Osobné ohodnotenie 1.000 Kč. Z doručeného opisu mzdového listu bolo zistené, že jeho priemerný mesačný príjem za obdobie 7/2018 do 11/2018 bol vo výške 14.926,20 Kč netto.

8. Matka v čase poslednej úpravy žila s dcérou v 3-izbovom byte, za ktorý uhrádzala 180 Eur, hypotéka 250 Eur, leasing za auto 130 Eur, internet, televízia 20 Eur. Matka bola samostatne zárobkovo činná osoba s čistým príjmom minimálnej mzdy poberala prídavok na dieťa.

9. Maloletá v čase poslednej úpravy navštevovala 8. ročník základnej školy. Výdavky matky sa týkali zabezpečenia oblečenia, obuvi primeranej veku maloletej, MHD 10 Eur, mobilný telefón s matkiným 60 Eur mesačne, strava, vitamínové doplnky 150 Eur mesačne. Maloletá bola členkou hádzanárskeho klubu, za ktorý matka uhrádzala členské vo výške 20 Eur. Výdavky mala v súvislosti so športovými potrebami. Ostatné výdaje na maloletú súviseli s kultúrnym vyžitím a zabezpečením hygienických potrieb spolu 30 Eur mesačne.

10. Otec uviedol, že od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov na jeho strane. Trpí závažnou chorobou (epilepsiou), ktorá sa v poslednom období výrazne zhoršila, čo vysoko nepriaznivo ovplyvnilo jeho pracovný život a tým pádom aj jeho zárobkové možnosti. V dôsledku zhoršenia jeho zdravotného stavu je otec často krát práceneschopný, čo sa odráža aj v jeho príjmoch, z ktorých značnú časť musí navyše nevyhnutne investovať do liekov, pričom aj zvyšné nevyhnutné náklady na svoj život predovšetkým bývanie, strava, hygienické potreby, cestovné do zamestnania, je v dôsledku svojej situácie nútený ešte čo najviac minimalizovať. V súčasnosti je zamestnaný v spoločnosti KIKA na pozícii predajcu s hrubým mesačným zárobkom 16.000 Kč, na ktorú bol z dôvodu reorganizácie práce pred časom preložený z pozície pokladníka, kde jeho priemerný mesačný príjem predstavoval 8.000 Kč. V čase kedy bolo vedené konanie o zvýšení vyživovacej povinnosti, tak jeho zárobok predstavoval 16.000 Kč mesačne v hrubom, vzhľadom na zhoršenie jeho zdravotného stavu a s tým súvisiacu častú práceneschopnosť jeho príjem predstavuje približne 15.800 Kč. Ďalej uvádza, že v dôsledku svojej choroby je limitovaný v rámci jeho uplatnenia na pracovnom trhu. Napriek tomu sa však snaží získať aspoň nejaký príjem za účelom zabezpečenia základných životných potrieb ako aj v záujme svojej maloletej dcéry, aby tak mohol prispievať na jej výživu, avšak z dôvodu jeho zdravotnej diagnózy nie je v jeho možnostiach nájsť si inú lepšie platenú prácu. K bytovým pomerom uviedol, že býva v prenajatom byte, za ktorý je povinný každý mesiac platiť nájom vo výške 6.500 Kč, nevlastní žiaden nehnuteľný ani hnuteľný majetok väčšej hodnoty a jeho finančná situácia z hľadiska jeho choroby a liekov potrebných na liečenie je značne zložitá. Rovnako dodáva, že žije sám v zahraničí, kde je odkázaný len sám na seba bez akejkoľvek pomoci od rodiny. Na rozdiel od matky maloletej, ktorá je podľa informácií samostatne zárobkovo činná osoby pracujúca pre nechtové štúdio a jej príjem predstavuje 1.500 - 1.800 Eur. Zároveň je vlastníčkou nehnuteľnosti a motorového vozidla, čím chce poukázať aj na skutočnosť, že matka si zvyšuje svoje životné náklady. Na základe uvedeného preto je toho názoru, že vzhľadom na jeho zdravotný stav a majetkové pomery nie je v schopnostiach a možnostiach platiť na maloletú výživné v sume 90 Eur mesačne.

11. Z výpovede matky súd zistil, že je samostatne zárobkovo činná osoba, naďalej prevádzkuje nechtové štúdio. Došlo k rapídному zníženiu jej príjmu od marca 2020 takmer o polovicu. Výdavky má vo výške 800 Eur mesačne a čo zarobí, musí zaplatiť výdavky ako prenájom, odvody a pod., pričom každý mesiac mešká so zaplatením. Mal. Q. má 17 rokov. Navštevuje 3. ročník Stavebnej priemyslovky. Vzhľadom na to, že prechádzajú na online vyučovanie musí zabezpečiť počítač, aby sa mohla pripojiť k vyučovaniu. Rodičovský príspevok neplatila, zaplatila iba obedy. Maloletá má záujem získať vodičské oprávnenie, avšak zatiaľ nie je schopná jej zaplatiť vodičský kurz, nakoľko nemá finančné prostriedky. Vo vzťahu k oblečeniu a výdavkom uvádza, že tieto sú vyššie, avšak nie je schopná jej všetko zabezpečiť sama, prípadne požiada matku, ktorá žije v Prahe, aby jej niečo poskytla alebo kúpila. Maloletá by sa chcela opätovne vrátiť k hádzanej, pričom ju matka odhovorila pretože jej nepriaznivá epidemiologická situácia a ďalším dôvodom sú výdavky. V tejto súvislosti by musela zabezpečiť loptu, topánky a iné športové potreby, na ktoré nemá finančné prostriedky. Strava pre obe 300 Eur mesačne. Po zdravotnej stránke je maloletá v poriadku, iné mimoriadne výdavky nemá.

12. Matka uviedla, že otec na výživu neprispieva pravidelne sumou 90 Eur mesačne ale niekedy 80 Eur mesačne alebo 100 Eur mesačne. Okrem výživného by mal splácať aj dlžné výživné v sume po 30 Eur mesačne, avšak výživné bežné spolu s dlžným nikdy v stanovenej výške neposlal. S maloletou sa nestretáva, nie sú v žiadnom kontakte, inou formou neprispieva. V ďalšom matka uviedla, že už je vyčerpaná z uvedených súdnych sporov, je jej ľúto, že o vlastnú dcéru sa otec nestará tak ako o deti, ktoré nie sú jeho ale partnerkine. Matka uviedla, že býva s maloletou v 3-izbovom byte, za bývanie uhrádza 220 Eur mesačne, hypotéka 240 Eur mesačne, leasing 132 Eur mesačne. Za nájom priestoru na podnikanie platí 134 Eur mesačne.

13. Advokát otca opätovne poukázal na príjem otca, ktorý je vo výške 15.800 Kč v prepočte 580 Eur. Jeho výdavky súvisia s platením nájomného 6.500 Kč v prepočte 240 Eur, lieky 2.000 Kč/ 74 Eur, telefón 556 Kč/20 Eur, strava 4.000 Kč/150 Eur, cestovné 550 Kč/20 Eur, šaty, drogeria 800 Kč/30 Eur. Výdavky spolu 14.400 Kč/530 Eur. Po odpočítaní príjmu mu tak ostane 1.400 Kč/50 Eur.

14. Z oznámenie Daňového úradu Košice bolo zistené, že zatiaľ neeviduje Daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2019 v zmysle Zákona č. 67/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti s súvislosťou so šírením nebezpečného nákazlivej ľudskej choroby Covid 19, daňové priznanie k dani z príjmov za zdaňovacie obdobie, ktorého posledný deň lehoty na podanie daňového priznania k dani z príjmov podľa osobitného predpisu uplynie počas obdobia pandémie sa podáva v lehote do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení obdobia pandémie.

15. Z pripojeného oznámenia doručeného zamestnávateľom otca bolo zistené, že jeho priemerný mesačný príjem za obdobie 1/2019 do 2/2019 bol vo výške 16.725 Kč, za obdobie 1/2020 do 8/2020 vo výške 17.374 Kč v prepočte 642 Eur netto.

16. Podľa ust. § 26 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

17. Podľa ust. § 62 ods. 1,2,3,4,5 citovaného zákona, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa ust. § 65 ods. 1 citovaného zákona, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

19. Podľa ust. § 75 ods. 1,2 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

20. Podľa ust. § 76 ods. 1 citovaného zákona, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

21. Podľa ust. § 78 ods. 1 citovaného zákona, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

22. Základnou podmienkou určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bola jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojovanie jeho potrieb. Medzi tieto základné patrí: bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školských povinností, preprava, poplatky, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Pri stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa a to určenie jeho miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov. Na strane každého povinného sú v tomto prípade jeho zárobky, sú jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností, plnenie vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa, domácnosť, plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určenými súdnym rozhodnutím. Miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká.

23. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je zákonnou povinnosťou rodičov. Plnenie vyživovacej povinnosti by malo byť spravidla dobrovoľné. Jej úprava súdnym rozhodnutím býva spravidla následkom nezhôd v osobnej sfére dotknutých účastníkov. Všeobecnými kritériami pre určenie výšky výživného na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného schopnosti, jeho možnosti a majetkové pomery.

24. Pri určení konkrétnej výšky výživného treba vychádzať z toho, aká finančná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, nájomné za byt ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvoja jeho záujmov a potrieb, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky potreby nevyhnutné pre život kultúrneho človeka v spoločnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov.

25. Pri rozhodovaní o zmene výživného teda aj o znížení výživného je nutné porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného v čase skoršieho určenia výživného a v čase terajšieho rozhodovania. Pri rozhodovaní o výživnom, v dôsledku zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 121 CMP), platia ustanovenia § 62 ods. 1,2,5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

26. Súd dôsledným porovnaním pomerov v čase predchádzajúcej úpravy a súčasnej úpravy dospel k záveru, že k podstatnej zmene pomerov na strane otca nedošlo. Z návrhu otca na zníženie výživného vyplýva, že poukazuje na svoj príjem, ktorý je vo výške 15.800 Kč znížený z dôvodu jeho choroby, súčasne poukazuje na výdavky s platením nájmu, liekov, telefón, strava, cestovné, oblečenie a drogéria. Porovnaním pomerov súd zistil, že uvedené výdavky a príjem otca je rovnaký ako to bolo v čase poslednej úpravy vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11P/10/2017, pričom bolo zistené, že priemerný mesačný príjem otca u toho istého zamestnávateľa v čase rozhodnutia súdu v roku 2019 bol vo výške 14.926,20 Kč netto pričom v návrhu otec uvádzal príjem 15.800 Kč (t.j. vyšší príjem). Námietky otca o výške jeho príjmu a výdavkoch, o zdravotnom stave považuje súd za nedôvodné nakoľko ich uvádzal aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci 11P/10/2017 zo dňa 8.1.2019, pričom nielen súd prvej inštancie ale i odvolací súd sa s týmito námietskami vysporiadal a pri rozhodovaní zobral do úvahy. Z dokazovania vyplynulo, že dôvody uvádzané otcom sú rovnaké s dôvodmi uvedenými v čase poslednej úpravy. Záverom súd uvádza, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu do podania návrhu na zníženie výživného uplynulo 5 mesiacov (rozhodnutie súdov právoplatné dňa 21.11.2019 a návrh podaný dňa 14.4.2020). Podľa ust. § 62 ods. 1,2,4,5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť trvajúca do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Prihliada na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Odôvodnené potreby maloletých detí sú nesporne vysoké, pričom na ich uspokojovanie sa majú podieľať obidvaja rodičia primerane svojim možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom. Otec je povinný organizovať si svoje pracovné aktivity tak, aby v prvom rade si mohol plniť vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom. Dieťa má zo zákona právo na výživu, ide o jeho zákonný nárok. Rodičom je uložená povinnosť plniť ich zákonnú povinnosť, pričom základ vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom je zakotvený v rámci výpočtu zložiek rodičovskej zodpovednosti podľa § 28 ods. 1, písm. a) Zákona o rodine. Každá povinná osoba musí vždy aj keď je to na úkor svojich potrieb zabezpečiť výživu dieťaťa. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča a takisto odôvodnené potreby dieťaťa je potrebné u každého rodiča a dieťaťa hodnotiť jednotlivo. Schopnosti a možnosti rodiča má súd zhodnotiť zo všetkých dostupných objektívnych hľadísk a to najmä z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti jeho uplatnenia v danom regióne. Pri hodnotení majetkových pomerov rodiča je potrebné vychádzať nielen z jeho vykazovaného príjmu, ale z celkovej hodnoty ním nadobudnutého majetku, ktorého prejavom môže byť aj nákladný spôsob života indikujúci ďalšie nedoložené príjmy. Zásadným je pravidlo podieľania sa dieťaťa na životnej úrovni rodičov. Pri určení výživného súd prihliadol i na to, ktorí z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Uvedené činnosti jedného z rodičov môžu sčasti alebo v plnom rozsahu pokryť jeho zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu vrátane vyživovacej povinnosti stanovenej v minimálnom rozsahu. Z povahy výživného a z dôvodu, že vyživovaciu povinnosť je možné plniť rôznou formou, vyplýva že plnenie vyživovacej povinnosti nie je možné kvantifikovať úplne presnou peňažnou sumou, vždy pôjde o viac či menej približný odhad, pričom úlohou súdu je autoritatívne nastaviť zákonné a čo najviac spravodlivé riešenie. Súd preskúmal všetky dôvody uvádzané otcom v návrhu na zníženie výživného, na ktoré poukazoval, súd uvádza, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná podstatná zmena pomerov v zmysle § 26 Zákona o rodine, nakoľko dôvody uvádzané otcom mu boli známe už v čase rozhodovania o úprave rodičovských práv a povinností (rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/10/2017 zo dňa 8.1.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/111/2019 zo dňa 30.9.2019).

27. Záverom uvádza, že povinnosťou súdu rozhodujúceho o zmene pôvodného rozhodnutia je vždy skúmať zmenu pomerov, ktorá nastala medzi účastníkmi od pôvodného rozhodnutia. V žiadnom prípade mu neprislúcha hodnotiť, či pôvodne určené výživné bolo primerané, lebo v takomto prípade by dochádzalo k neprípustnej reparácii pôvodného, už právoplatného rozhodnutia Z uvedeného dôvodu je toho názoru, že návrh otca nie je dôvodný, preto ho zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonan navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.